

vezilo

GLASILO DELOVNIH LJUDI DO BETI, KOMET

Po letu dni – investicije

Ravno te dni je poteklo leto, od kar smo začeli razpravljati o izgradnji proizvodnih kapacitet poliamidnih vlaken v TOZD Kodranka in volna v sklopu programa Yulon – Jugotekstil Ljubljana. Ta investicija je predvidena v družbenem planu razvoja SR Slovenije za obdobje 1976 – 1978 in predvideva povečanje zmogljivosti poliamidnih vlaken za 10.000 ton letne proizvodnje. S to izgradnjo bo pokrito okoli 60 odstotkov jugoslovanskih potreb. To surovino danes v celoti uvažamo iz zahoda.

23. novembra 1977 je bil podpisan samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev za razširitev proizvodnje poliamidnih vlaken Yulon Ljubljana. „Beti“ Metlika vlaga v to investicijo 23.250.000 din oziroma z interkalarnimi obrestmi 27.000.000 din.

Nova proizvodnja bo locirana ob sedanjem obratu v investicijski coni Ljubljana – Moste, le obrat razteznega teksturiranja finih filamentov se bo iz racionalnih in ekonomskih razlogov na željo tekstilne industrije nahajal v Metliki. Skupna predračunska vrednost celotne investi-

cije znaša 1.863.036.000 din; od tega v Metliki 255.271.000 din ali okoli 14 odstotkov.

Prav je, da se s predračunsko vrednostjo investicije v Metliki nekoliko bolj podrobno seznanimo. Po najnovjših ocenah in v glavnem že sklenjenih pogodbah bo znašala investicija v Metliki:

I. Osnovna sredstva	
1. Gradbeni objekti	74.530
2. Domača oprema	15.400
3. Uvozna oprema	75.523
4. Carina in ostali str. uvoza	23.080
5. Ostali stroški	26.807
6. 4,8 % prispevek za energetiko	9.931
Skupaj:	225.271

II. Obratna sredstva	
Skupaj os. in obr. sredstva	30.000
	255.271

Poleg teh investicijskih vlaganj mora Beti Metlika plačati Yulonu na podlagi sporazuma o združevanju sredstev in dela kot svoj delež 23.250.000 din, kar z interkalarnimi obrestmi znaša 27.000.000 din. To pomeni, da znaša skupna vrednost vseh vlaganj:

– za obratna sredstva in osnovna	255.271
– za sovlaganje	27.000
Skupaj:	282.271

Po načrtu je predvideno, da bomo v Metliki zgradili skupno 11.058 m² proizvodnih in ostalih pomožnih prostorov. S pripravljanimi deli smo že začeli. Do konca meseca julija bodo podpisane pogodbe z izvajalcem in preskrbljene vse potrebne listine za nemoteno nadaljno izgradnjo.

Najboljši ponudnik je bil „Pionir“ Novo mesto, ki naj bi prevzel celotno izgradnjo inženiring za vsa dela. Rok dokončanja gradbenih del je določen: 31. 12. 1978.

Z dobavitelji imamo podpisane pogodbe, kjer so

cene fiksno določene. Rok dobave: december 1978 oziroma januar 1979.

Da bi lažje ocenili velikost nove investicije, podajamo primerjavo z obstoječim stanjem v D. O. Skupna vrednost vseh osnovnih sredstev v Beti po nabavi vrednosti znaša 270.000.000 din in po sedanji 110.000.000 din. Iz tega lahko zaključimo, da znaša sedanja investicija, seveda brez obratnih sredstev, skoraj toliko, kot je znašala vrednost vseh nabav osnovnih sredstev, s katerimi razpolaga D. O. Beti danes oziroma 2,3 krat več kot znaša današnja vrednost tega premoženja.

(nadaljevanje na 2. st.)

Belakrajina na platnu

V naši sejni sobi je razstavljal akvarele slikar – amater France Smole iz Ljubljane. Štirinajst dni je slikal motive iz Bele krajine, še posebno ga je privlekla lepota Kolpe. Dvajset risb je nato razstavil pri nas in vzbudil med delavci veliko zanimanja. Tovariš France Smole je tudi predsednik likovnih samorastnikov Ljubljana, skupinsko in posamič pa je že velikokrat razstavljal.

– Obiskal sem belokranjske kraje: Primostek, Gradac, Črnomelj, Griblje, Vinico, slikal sem v Metliki. Veliko lepih motivov je tu pri vas. Tudi v Rosalnicah, Čurilih, pri Treh farah. Imel sem premalo časa, da bi zajel vse, kar bi rad.

– Kako dolgo se že ukvarjate s slikarstvom?

– Od študentskih let dalje. Zdaj, ko sem v pokoju, sem se posvetil izključno slikanju. V mladih letih sem veliko telovadil. Veste, ne prestando se je treba gibati, to drži človeka pokonci.

– Kaj pripravljate v bližnji prihodnosti?

– Drugo leto imam sedemdesetletnico. Rad bi pripravil razstavo v Ljubljani, morda pa tudi v Metliki, Črnomlju, na Vinici.

– In kje vse ste prisotni?

– Redno se udeležujem slikarskih kolonij v Selišču, na Vršiču, dvakrat sem vodil slikarsko in kiparsko kolonijo Tisje v Šmartnu pri Litiji. Slikal sem tudi na Češkoslovaškem, kjer sem pustil kar precej del. Lani sem obdelal vse kovačije na goriškem področju. Obdelal sem objekte, ki so odigrali pomembno vlogo med NOV. Za dan borca smo pripravili nato razstavo v Srednjem Lokovcu, opremili smo osemnajst panojev, razstavo pa si je ogledalo preko štiri tisoč ljudi. Razstava se seli. Že je obiskala ali pa še bo Vipavo, Cerkno, Postojno, Ajdovščino, Idrijo.

– In kaj vas veže na Belo krajino?

– Tu sem preživel otroška leta. Rojen sem v Črnomlju, nekaj časa smo živeli v Dobljčah, na kar smo se preselili v Kočevje.

– Imate veliko načrtov?

– Precej. Izpolnil jih bom.

T. G.

GRADNJA NOVE KODRANKE – Končno so se začele nekajletne želje tudi uresničevati. Na sliki: novo gradbišče

Po letu dni investicije

(nadaljevanje z 2. str.)

To niso majhne vrednosti, še manj pa nepomembne odločitve. Potrebno je, da se vsi skupaj zavedamo odgovornosti in obveznosti, ki izhajajo iz načrtovane investicije.

Viri financiranja:

Za omenjena investicijska vlaganja predvidevamo naslednje vire:

1. inozemski kredit	v 000 din
2. Kredit izvajalca 10.000	74.746
3. Krediti domačih bank in lastna udeležba	197.525
Skupaj:	282.271

Do 10. 7. 1978 so odobreni vsi krediti razen kredita Jugobanke. Ta je tudi že načelno obravnavala naš zahtevek in smo prepričani, da bo vloga ugodno rešena.

Res je, da so določeni krediti precej ugodni, tako po času vračanja kot obrestni meri, vendar bo kljub temu potrebno zagotoviti vračilo okoli 260.000.000 din z obrestmi. To je velika obveznost in le z dobro organizacijo, kakovostjo, produktivnostjo itd. bo možno obveze zadovoljivo uresničiti.

Po vlaganjih in obveznostih predstavlja ta investicija veliko več, kot je stanje v sedanjih ce-

lotni D. O. „Beti“. Zato bo v bodoče potrebno temu primerno dati prednost novo nastali – razširjeni proizvodnji v TOZD Kodranka in volna.

Po načrtu je predvideno, da bo znašal celotni prihodek nove proizvodnje v letu 1980 211.193.000 din. Dohodek 46.231.000 din in ostanek čistega dohodka 13.033.000 din.

V naslednjih letih bo rezultat še bolj ugoden. Na podlagi izračunov bo možno z ustvarjeno akumulacijo in obračunano amortizacijo odplačati sprejete obveze po kreditih in del sredstev bo ostalo za razširjeno reprodukcijo.

Z inštaliranimi kapacitetami bo možno oplemenititi 2.000 ton PA na bazi dtex 78. Za to bomo morali zaposliti 71 delavcev.

Čeravno niso bile zadeve okrog odobritve kreditov in soglasij enostavne, smo to uspešno uresničili. Sedaj bomo morali naše sile preusmeriti v organizacijo proizvodnje in prodaje ter omogočiti akumulacijo, kot

je predvideno z načrtom. Računamo, da s prodajo izdelkov ne bo težav. Okoli 30 odstotkov bomo predelali v TOZD – u Pletilnica, za preostalih 70 odstotkov pa bomo dobili kupce. Že danes imamo večji del te proizvodnje prodane.

Na podlagi pisanja lahko zaključimo, da so najtežji dnevi za pripravo in začetek izgradnje novega obrata za nami. Dobili smo skoraj vse rešitve. Vse važnejše listine in odobritve kreditov imamo že rešene. Soglasja za uvoz so dana, prijava pri NB je že opravljena tako, da se lahko začnemo pospešeno graditi. Predvidevamo, da bo oprema sestavljena do 31. 4. 1979, proizvajati pa naj bi začeli 1. julija 1979.

Načrti so optimistični, toda kljub temu verjamemo, da bo vse opravljeno v rokih. V to smo toliko bolj prepričani, ker je večina del odvisna od sodelavcev v Beti in upamo, da nas ne bodo razočarali in da bodo svoje delo opravili vestno, kot je to bilo do sedaj.

Praznik ni daleč

11. julija 1978, sem si ogledal dvoje: gradnjo hale v Ža-

ZAHVALA

Ob boleči izgubi očeta Nikola Mateljana se zahvaljujemo sindikalni organizaciji za podarjeni venec in denarno pomoč, sodelavcem in TOZD konfekcija Metlika za venec, vsem, ki so v teh težkih trenutkih sočustvovali z nami in ki so najinega očeta pospremili k počitku. Hvala za izraženo sožalje.

Andelka Mateljan
Anka Razumič

ZAHVALA

Ob boleči izgubi mojega dragega očeta Alojza Majzlja se zahvaljujem sindikalni organizaciji Beti in sindikalni organizaciji TOZD pletilnica za podarjene vence ter udeležbo na pogrebu.

Slavko Majzelj

kanju in adaptacijo doma Partizana v kulturni dom. Delavci transportno gradbenega podjetja iz Metlike delajo, se srečujejo s problemi, vendar napredujejo. V Žakanju, na primer, nimajo vode. Vsako kapljico morajo pripeljati iz Metlike. Tako že od začetka gradnje. Tudi primerne elektrike še niso pripeljali do novogradnje. Kanalizacije ni, zato so izkopali veliko greznico, delovodja ima pomisleke glede strehe. „Če bo huda zima, včasih so bile ostre, polne snega, bo hudič. Znal bi curljati v prostore. Tako je bilo s prvimi bloki v Metliki. Potem smo jim postavili strehe, ki niso bile načrtovane. Zdaj je mir,“ pravi in je optimist.

„Ne verjamem, da bo okolica urejena po načrtih,“ še doda, na čevlje pa se lepi težka ilovica, prepojena z vodo, ki je v letošnjem poletju ne manjka.

Nova hala je velika, sončna s stropa visijo neonske žarnice, na stenah so zvočniki. Torej bodo prostori ozvočeni, česar si v Metliki želimo že vrsto let. Na vseh sindikalnih konferencah je govora o tem, a zvočnikov in ojačevalca ni in ni.

Elektrikarji, vodovodarji, zidarji delajo. Ta dan so razkopali konstrukcijo, s pomočjo katere so zidali dimnik. Prostori so prebeljeni, popraviti bo treba le manjše stvari.

„Zadnji čas je bil, da se je nekaj naredilo tudi na tem našem področju,“ je rekel dela-

vec, zidar, in videlo se je, da se veseli trenutka, ko bodo zabljeni stroji na oni strani Kolpe, v pasivnih krajih ob slovensko hrvaški meji. Je to slučaj ali pravilo, da so navadno obmejni kraji republik najbolj zaostali?

Cesta proti Ribniku je asfaltirana, le še kos do nove hale bo treba preliti. Čas bo uredil tudi to. Času je treba pustiti čas.

In na Pungartu?

Partizanov dom je brez oken, slepo gleda na vse strani. Iz dvorane so vrgli parket, starih sanitarnih prostorov ni več in tudi vrata so zletela s podbojev.

Kletni prostori in stare garderobe pod odrom so še nedotaknjeni. Najbrž ne dolgo, kajti občinski praznik, do katerega naj bi bilo vse nared, ni več daleč.

Potem nas ne bo med prireditvami sram sedeti v dvorani, na obloženih stolih, v prijetnem okolju.

Tudi tu se zrcali napor delovnih ljudi in prizadevnih posameznikov. Res je: kakršen koli gospodarski napredek brez kulturnega bi bil le polovičen.

V jamah za novo kodranko pa je veliko vode.

TONI GAŠPERIČ

Takole so si dopustniki v Seči pri Portorožu krajšali čas. Kogar pa veseli balinanje, je za stavbo za to narejeno igrišče. Za otroke pa bazen, ki pa je malokdaj napolnjen z vodo. Foto: B. Herak

Le kam naj gremo?

V tovarni „Beti“ je zaposlenih veliko mladih. Mnoge od njih po končanem 8-urnem delavniku čaka doma delo. Toda mladi so pač mladi in si vedno želijo tudi razvedrila, ki so si ga v Metliki prisiljeni poiskati sami. Vsak se znajde po svoje.

ANA DEHLIČ, 19-letna konfektionarka pogreša predvsem družabno življenje. „Stanujem skupaj s prijateljico,“ je potožila „in ko greva na sprehod, ne srečava skoraj nikogar.

Vsi brzijo mimo naju z avtomobili. Zato najraje ostaja doma, dela gobeline ter posluša plošče.

MILAN PREDOVIČ: „Da v Metliki ni zabave, ve vsak.“ Toda 22-letnega skladiščnika

to ne moti preveč, saj se s prijatelji razvedrijo po svoje, vendar zabave nikoli ne iščejo v

Metliki. Večkrat organizirajo izlete v naravo. Peš seveda. „V Metliki zahajam v hotel in v kino, ki pa bi lahko predvajal na teden vsaj dva različna filma.“

MARICA TKALAC, 18-letna konfektionarka, si najde zabavo skupaj s sostanovalkami doma. S poslušanjem glasbe. Uživa tudi ob ročnem delu. „Saj ne vem, kam bi šla!

Poleti še gre, ker zahajam na Kolpo. Drugače pa je veliko težje. Predvsem v Metliki pogrešam kulturne prireditve, mogoče nastope pevskih zborov.“

Tekst in foto: M. BEZEK

SODELUJ TUDI TI

Vsak član našega kolektiva ima pravico in dolžnost biti obveščen o vseh stvareh, zakaj le obveščeni samoupravljalci lahko v resnici odločajo. Da bi bilo *Vezilo* res naš obveščevalec, vabimo k sodelovanju vse, ki imajo kaj povedati. Ne skrbite, če ne znate svojih misli brez napak prenesti na papir ali če ne znate tipkati – za to bo poskrbel uredniški odbor. Tisto, kar želite, da bi objavili v *Vezilu*, oddajte članom novega uredniškega odbora. Da bo *Vezilo* res naše glasilo, da ga bodo pisali vsi – sodeluj tudi ti!

Tale navihanček naj nam posluži za malce smeha in za spomin na dolgo, vroče poletje. (Foto: E. Herak)

Sveži spomini

Najpogostejša beseda, ki jo v tem času slišimo in ki se sama od sebe vrine med pogovor, je „dopust“. Zdi se nam, da bi se kar zamerili znancu, ki ga srečamo na cesti ali pa na delovnem mestu, če ga ne bi povprašali ali je že bil na dopustu, kje ga je preživel in kako je bilo.

V „KOMETU“, lahko rečemo, smo s pravimi dopusti pri kraju, saj ga je večina izkoristila v času, ki je bil določen za kolektivni dopust. Od 7. avgusta dalje nas zjutraj zopet budijo budilke in že spet smo se navadili na delovni sistem.

Spomini na počitnice pa so še vedno živi. Iz pogovorov lahko sklenemo, da je kar lepo število zaposlenih v Kometu preživelo dopust ob morju. Dosti je tudi takšnih, ki si ga pač niso mogli privoščiti. Zaradi različnih razlogov. Verjetno pa je med nami tudi nekaj takšnih, ki enostavno niso navajeni preživeti dopusta izven kraja, kjer živijo.

O dopustu smo se pogovarjali z našimi sodelavci in nekaj kratkih pogovorov smo tudi zabeležili. Tako nam je Martina Švajger, mati treh šoloobveznih otrok povedala, da je letos prvič v življenju izkoristila dopust za prave počitnice. Z družino je letovala v Kometovem počitniškem domu v naselju Červar pri Poreču. Dopust opisuje kot izredno doživetje. Z vsem so bili zadovoljni. Omenila je le, da bi ji prišlo prav, če bi bila v bližini doma restavracija, kjer bi se lahko hranili po zmer-

nih cenah in ji ne bi bilo treba kuhati. Sicer jih dopust denarno ni posebno „obremenil“. Martina bi želela prihodnje leto letovati v istem kraju, vendar ne verjame, ker bodo imele prednost tiste delavke in delavci, ki letos niso prišli na vrsto.

Pavla Ivec je z družino preživela dopust v Betinem počitniškem domu v Seči. „Vreme je bilo lepo, hrana prvovrstna, osebe v redu – skratka zelo nam je bilo všeč.“ Ne da bi jo posebej vprašali, je dodala, da so bili tudi na izletu v Červarju in obiskali Kometove dopustnike. Naselje Červar in dom ji je všeč, vendar, pravi, rajši letuje v Seči, kjer ima vse prekrbljeno. „Kuhanja in pospravljanja imam doma kar dovolj“, je zaključila in se vrnila k delu.

Jože Cerjanc iz skladišča. Ker je brez družine, je še bolj pogrešal organizirano prehrano. Drugače pa je bil z vsem ostalim izredno zadovoljen in si še želi letovati v istem kraju.

Ob proizvodnem traku smo se ustavili pri Dragici Stipanović, osemnajstletnem dekletu. Zvedeli smo, da je med dopustom pomagala stari mami pri košnji v Žužemberku. Prihodnje leto pa bo šla v času dopusta na morje.

Zadnja nam je o dopustu pripovedovala Marta Stjepan. Z možem, ki je zaposlen v IMV Novo mesto, je bila z družino sedem dni v prikolicu v Pakoštanah pri Zadru. Vprašali smo jo, kako je imela organizirano prehrano. „Sama sem kuhala in mi to opravilo ni predstavljalo nobene težave. Opoldansko sonce me je tako in tako naglalo s plaže pa sem med tem časom pripravila kosilo.“ Pravi, da bi prihodnje leto rada za spremembo preživela dopust v Kometovem počitniškem domu, če bo seveda prišla na vrsto. S. Z.

Na festivalu melodij Morja in sonca je Janko Ropret zapel Mihelčič Gašperičevo popevko Kam greš, ki je prejela nagrado za najboljši aranžma. Napravil ga je Jani Golob. Foto: B. Herak

Upravnik Niko

Tudi letos je v našem domu v Seči pri Portorožu polno delavcev, ki so prišli tja, da bi se odpočili in si nabrali novih moči za delo v bodoče. Za njihovo dobro počutje skrbijo kuharice, sobarica, natakariji in v prvi vrsti upravnik, tovariš NIKO JAKLIČ.

— Upravnik tega počitniškega doma sem že dvanajst let. Moram pa povedati, da tako zahtevnih gostov, kot so letos, še nismo imeli. Ljudje pozabljajo, da je hrana draga. Malce rešujemo zadevo tako, da ceneje kupujemo pri okoliških kmetih, drugače bi nam gosta predla.

— Pred pričetkom letošnje sezone ste dom urejali, kajne?

— Res je. Prebelili smo celotni dom, prebarvali vrata, okna, prelakirali parket, postorili smo vse potrebno okrog električne napeljave, vodovoda in podobno. Zgradili smo tudi bazenček za kopanje otrok, ki pa je zdaj prazen. Starši so proti temu, da bi ga napolnili, ker se boje nesreče. Pravijo, da bi lahko vanj padel otrok in se utopil.

— Kaj je po vašem največja pomanjkljivost doma?

— Kopalnic manjka. Za ves dom je le ena, to pa je premalo za potrebe ljudi. Stavba je bila zgrajena pred leti, posodobiti bi jo bilo treba. Tudi kuhinja je premajhna pa jedilnica. Hkrati lahko je štirideset do petinštirideset ljudi, ker pa imamo najete še privatniške sobe, je jedilnica premajhna.

— So dopustniki zadovoljni?

— V glavnem, da. Najdejo pa se tudi nergači. Letos je bilo veliko nejevolje, ker smo ukinili najemanje zasebnih sob v okolici počitniškega doma.

— Kako se gostje zabavajo?

— Za domom je prostor za balinanje. Veliko ljudi meče krogle. Televizor bi bil dobrodošel. Pred leti smo ga imeli pa je nekam izginil. Počitniški domovi drugih delovnih organizacij imajo celo posebne prostore za gledanje televizijskega programa. Pri nas tega, žal, ni.

— Dom je oddaljen od morja. Moti to dopustnike?

— Največ jih pride s svojim avtomobilom. Za nešoferje pa je na razpolago kombi, ki pa je, menim, nepotreben. Veste, to so stroški.

— Z osebjem ste zadovoljni?

— Da. Dobre delavce imam.

— Kako pa je z domom, ko ni sezone?

— Ne stoji prazen, kot nekateri mislijo. Več kot trideset delavcev je stanovalo v njem od prvega oktobra lani. Ustvarili smo dohodek, ki ga ne gre prezreti. Dom je Beti potreben, kar potrjuje dejstvo, da je v sezoni vseskozi zaseden. T. G.

Črnomaljska zanimivost

Po VIII. kongresu Zveze sindikatov Slovenije so slovenski sindikati pospešili akcijo za organizirano preskrbo osnovnih šol z učbeniki. V maju 1978 je družbeni dogovor o tem podpisalo trinajst podpisnikov. Vsak na svojem področju se zavezuje, da bo odslej več organiziranosti na področju izdajanja in distribucije učbenikov. Skupni cilj je, da bodo vsi učenci v novem šolskem letu dobili učbenike v šoli, čeprav letos še ne brezplačno. To bo prva faza k brezplačnim učbenikom.

Na osnovni šoli Črnomelj smo si akcijo zastavili tako, da bomo ob koncu šolskega leta zbrali vse rabljene učbenike, ki bodo tvorili osnovo za knjižnico učbenikov. Ker bo le-teh premalo za vse učence, bomo kupili še nove, in sicer s prispevki staršev. Nekaj sredstev za nabavo novih učbenikov bo prispevala iz planiranih sredstev občinske izobraževalne skupnosti. Na poseben žiro račun se pri občinski izobraževalni skupnosti zbirajo v ta namen še sredstva, ki jih prispevajo delovne organizacije. Več še uporabnih učbenikov bomo zbrali, manj jih bo potrebno kupiti.

V prihodnjem šolskem letu bomo za simbolično „obrabnino“ učencem učbenike izposojali.

Akcija bo imela poleg materialnega tudi vzgojni učinek. Pri upravljanju knjižnice učbenikov bodo sodelovali tudi učenci in si ob tem pridobivali samoupravljalne izkušnje. Še bolj kot doslej bodo začutili, da je treba z učbeniki ravnati odgovorno in skrbno. Denar, ki ga bodo zaslužili pri različnih delovnih akcijah, bodo namenili v fond za učbenike. Tako se bosta med učenci krepili solidarnost in tovarištvost.

Ce nam bo akcija uspela, bodo dobili vsi učenci 1. septembra v šoli potrebne učbenike in učitelji bodo začeli lahko nemoteno delati. Tudi to bo prispevek k zagotavljanju enakih možnosti za izobraževanje mladine.

Na 250 prodajnih mestih v Sloveniji, v samopostrežnicah, kioskih in seveda knjigarnah, čakajo ljubitelji branja nove knjige iz zbirke ŽEPNA KNJIGA.

Decembra lani je izšlo v tej zbirki prvih 12 knjig v moderni opremi in vezavi.

Hitro so si pridobile številne prijatelje in v tistih trgovinah, kjer jih niso skrili v kak kot, so nekateri najbolj priljubljeni naslovi kmalu pošli.

Letos izhajajo knjige v tej zbirki postopoma, doslej jih je izšlo osem, tik pred izidom je deveta, VOJNA ZVEZD, po kateri je bil posnet najuspešnejši znanstveno fantastični film vseh časov — knjiga bo prišla v prodajo ob istem času, ko se bo v naših kinematografih začel vrteti film.

Pred tem pa so že izšle knjige:

SATTLER: Bitka na Neretvi — pričevanje o najbolj krvavi bitki jugoslovanskih partizanov.

Žepna knjiga

ZORMAN: Draga moja Iza — sodobni roman domačega avtorja

PRIKRIL: Pekel na Pacifiku — boji med mornaricama ZDA in Japonske v drugi svetovni vojni

WERTHEIMER: Kleopatra — kraljica, ljubimka in pustolovka na prestolu egipčanskih faraonov

SEGAL: Ljubezenska zgodba — svetovni bestseller, predloga znanemu filmu

KONSALIK: V omami LSD — roman o suznjih mamil

CAPOTE: Zajtrk pri Tifanyju — umetniško dognana sodobna povest, po kateri je bil posnet film

KOŠIČEK: Ljubezen, spolnost, sreča — nasveti seksologa in psihologa za življenje v dvoje

Najcenejše teh knjig so po 30.— din, večinoma se njihove cene gibljejo med 40.— in 60.— dinarji, najboljše pa so po 90.— din. To so cene, ki dosegajo komaj četrtino tiste cene, ki bi jo take knjige imele v normalni trdo vezani izdaji.

Naš počitniški dom v Seči je res malce oddaljen od morja, a vozi na plažo kopalce vsako leto tovarniški kombi. Kopalni prostor v Portorožu je poln mlavke, v kateri se radi igrajo predvsem najmlajši, odrasli pa so veseli toplega morja. Foto: B. Herak

Zgodba o Krpu

Trgovski zastopnik KRPO SULEJMAN je doma iz Jajca, bosanskega mesteca, kjer je bilo II. zasedanje AVNOJ. V delovni organizaciji Beti se je zaposlil 1962. leta. Prej je delal v veletrgovini v Sarajevu, potuje pa od leta 1955.

— Zvedel sem, da je v Beti prosto delovno mesto potnika. Prijavil sem se in bil sem sprejet. Beti zastopam na področju Bosne in Hercegovine ter Dalmacije. V začetku mi je veliko pomagal tovariš Jure Flajnik. Spominjam se, da smo takrat prodajali kombineže in jopice, Beti pa je bila majhna delovna organizacija. Takrat je bilo tristo zaposlenih.

— Začetek je bil vse prej kot lahek, kajne?

— Ni bilo prijetno. Beti je bila na mojem področju precej neznana, težko je bilo prodreti, se vpeljati. Pred menoj je poskušalo nekaj potnikov, pa niso uspeli. Zaupal sem Beti, v njej sem videl perspektivo.

— V čem je skrivnost uspeha?

— Predvsem je treba dobro poznati ljudi, teren, mentaliteto, biti moraš vztrajen, vzdržati moraš. Skrb za afirmacijo Beti je bila na prvem mestu. Kupci so imeli Beti za solidno podjetje. Pred leti smo blesteli z izdelavo kombinež. Delali smo jih s širokimi naramnicami, zanje so se skoraj topli. Danes, na primer, kombineže ne predstavljajo v naši kolekciji skoraj nič. Izločiti bi jih morali.

— Trgovski zastopnik. Kaj vse mora biti?

— Psiholog, trgovec, ljubiti moraš delo, potovanja, svojo kolekcijo, delovno organizacijo, ljudi v njej. Velikokrat moraš samega sebe prepričati, da so izdelki poceni, da so lepi, lepši od konkurence, imeti moraš slonjo

kožo. Isto stranko moraš obiskati po večkrat, velikokrat tudi takrat, ko ne prodajaš. Človeški stiki veliko pomagajo pri prodaji. Kupca moraš prepričati o poštenosti, o kvaliteti.

— Na potovanjih se zgodi tudi veliko zanimivega, kajne?

— Da. Srečuješ se z ljudmi, tudi z drugimi zastopniki. V medsebojnem pogovoru si zagotavljam, kako bomo odpotovali vsak na svoj konec, pa se najdemo v istem podjetju.

— Kako ste zadovoljni z našimi kolekcijami?

— Lepe so, bogate. Pomladno-poletna veliko bolj, jesensko-zimska je skromnejša. Sem pa prepričan, da izdelujemo preveč artiklov. Beti bi morala delati modne, drage izdelke, ekskluzive. Veliko več pozornosti bi morali posvetiti barvam. Poglejte: Dalmacija ne prebavlja roza, rumene in rdeče barve. Na to bi morali biti pozorni.

— Kaj vas najbolj ovira pri delu?

— V preteklosti so bile to slabe ceste pa še avtomobilov nismo imeli. Potovali smo z avto-

busi. Danes pa nas pesti neredna izdoba, zamujamo roke. To se je pokazalo pri kopalkah. Včasih tudi kvaliteta ni najboljša. Naš bombaž, na primer, je slabši od bombaža drugih proizvajalcev. Pa še nekaj je: nikakor

ne bi smeli zapestavljati posameznih področij. Vsak košček, na katerem stoji trgovina, bi nam moral biti enako važen. Enakovredno bi morali upoštevati majhne in velike kupce.

— Ste kdaj pomislili, da bi zamenjali službo?

— Ne, nikdar. VZtrajnost je last mojega karakterja.

TONI GAŠPERIČ

Spomini na Češko

Bil sem na Češkem. V Brnu in Pragi, po kateri vozijo tramvaji, da se v avtomobilu preznajš do nožnega palca iz strahu, da ne boš počil v katerega od njih. Napil sem se plzenskega piva, najedel knedelčkov in videl veliko zanimivih stvari.

Avstrijsko mejo sem prestopil v Ljubelju, cariniki so se komajda zmenili zame. Avstrijci ne zahtevajo zelene karte, jo pa Čehi. Od Celovca do Dunaja, ki je lepo mesto, polno prometa in enosmernih ulic, je dobrih tristo kilometrov, ki jih je moja

katarina požirala dostojno, brez kašljanja ali kakšnih drugih babih muh. V Avstriji je hrana za naše pojme (in za naš žep) precej draga, tudi bencin, zato sem se oskrbel z njim na naši strani. V Tržiču, kjer stoji zadnja črpalka proti meji z Avstrijo. Nekaj več kot osemdeset kilometrov za Dunajem je češka meja, z zapornico, debelo rampo, in z dvema vojakoma z brzostrelkami. Carinske formalnosti trajajo malo dlje, kot smo navajeni mi, Jugoslovani, ki nam pomeni meja le krajši odidih. Čehi zahtevajo, da izpolniš listek, na katerem mora jasno pisati, kam greš in v katerem hotelu boš spal. Poznavalci Češke so me pred odhodom plašili, da je brez rezervacije težko dobiti prosto posteljo. V Brnu in Pragi sem se prepričal, da to ni res. No, ja. Receptor je pospravil sto kron brez truda, toda sobo mi je oskrbel. V hotelu Moran, kajti Tartan hotel je bil do kavča zalezan.

Veliko našega jezika sem slišal v njem, sredi Prage sem videl avtobus s celjsko registracijo, v baru pa so plesali med drugimi tudi Mariborčani. Hudičevo popotni narod smo Slovenci. Vseskozi sem mislil, da je češčina zelo podobna slovenščini, a sem se uštel. S Čehi se laže pogovarjaš v nemškem jeziku kot z našim. Nagledal sem se škod, wartburgov, trabantov in zaporožcev, moja (skromna) katarina je bila lepota med njimi. Jedača na Češkem je za majhne denarje, tudi pijača, za tržaške farmarice pa ti bodo odšteli tudi sedemsto kron (sedemdeset tisoč dinarjev, kajti na črno je krona enaka dinarju).

Naj za primerjavo povem, da te stane dobro kosilo s pijačo vred šestinštirideset kron, prenočišče devetdeset kron, pivo štiri krone, za čokolado pa raje nisem spraševal, ker bi menili, da se norčujem iz njih. Naš dinar visoko cenijo, za krone ga za-

menjaš mimogrede (v taksiju, v recepciji, v gostilni, kjerkoli).

Po ulicah Prage ni opaziti tekanja, nervoze, ljudje v vrsti čakajo na sladoleđ, sicer pa po trgovinah, ki niso najbolj založene, ni pretirane gneče. Jugoslovani kupujejo v glavnem športno in taborniško opremo pa še porcelan in kristal. Naše bencinske črpalke so v primerjavi z njihovimi razkošni hoteli, naši natakariji so brzinci, naši trgovci so v primerjavi z njihovimi smejoče se skrinje. Poleg lepote se bodo morali naučiti Čehi prodajati tudi nasmeh, ki sem ga tako pogrešal pri vseh, s katerimi sem prišel v stik.

Pot nazaj so mi skalili avstrijski šoferji kamionov, ki so štrajkali tako, da so z vozili zaprli mejne prehode in pomembnejše ceste. Policija je imela polne roke dela, jaz pa sem se bal našega asfalta, na katerem šoferji divjajo, da imaš vsako sekundo glavo v torbi. T. G.

Zemelj ima pridne vaščane

Zemelj je majhna vasica, saj ima le dvajset hiš in približno sedemdeset prebivalcev. Leži

pod Kučarjem ob reki Kolpi, spada pa h krajevni skupnosti Podzemelj.

Vaščani so med narodno-osvobodilno borbo veliko pretrpeli. Italijani so jo požgali leta 1942, veliko ljudi je bilo odpeljanih v taborišča, že 1941. leta pa se jih je precej pridružilo partizanom. Da žive v Zemlju svobodoljubni ljudje, potrjuje podatek, da je kar sedemnajst borcev darovalo življenje za to, da danes boljše živimo.

V spomin na padle tovariše so vaščani postavili sredi vasi

spomenik. Ob otvoritvi spomenika 2. julija je govoril belokranjski prvoborec tovariš Milan Šimec. Med drugim je povedal tudi to, da se lahko pohvali vasica z dvema predvojnima komunistoma, ki sta padla med NOV.

Vaščani Zemlja se lahko pohvalimo z deli, ki smo jih opravili v zadnjih treh letih. S prostovoljnimi zbiranjem denarja smo napeljali vodovod iz vasi Podzemelj, zgradili smo novo asfaltirano cesto Grm — Zemelj — Podzemelj.

Pred vojno so živeli ljudje v Zemlju pretežno od kmetijstva, dandanašnji pa so zaposleni v metliških in črnomaljskih delovnih organizacijah. Toda kljub temu ljudje še vedno obdelujejo svojo zemljo.

Vaščani smo ponosni na svojo vas. Veliko je bilo storjenega, a bo treba še pljuniti v roke. Načrtujemo napeljati trifazni tok, utrdili bomo bankine in podobno. Upamo, da bomo v vsem uspeli. Preteklost je namreč pokazala, da se da z dobro voljo vse narediti.

IVAN MALEŠIČ

VISOK

KRVNI PRITISK

B.CIBIC

(nadaljevanje iz prejšnje št.)

S tem postane jasno, da mora pri zdravljenju stati v prvi obrambni črti skupaj z zdravnikom dobro poučen bolnik in njegova družina. Če posameznik ne bo dobro poučen, kako naj ravna, da si bo ohranil zdravje, če ne bo mogel presoditi, kdaj potrebuje pomoč, in če ne bo vedel, kam naj se obrne ponjo, vse znanje ne bo prišlo do praktične veljave. Bolj proti visokemu krvnemu pritisku bo uspešen, če se bo v prvi vrsti zanj zavzel bolnik, ki pri tem zdravljenju oziroma pri preprečitvi bolezni lahko največ opravi sam. Velika teža dela pade tudi na praktičnega zdravnika, ki daje navodila bolniku. S prav tako zavzetostjo morajo delati strokovnjaki, vključeni v boj zoper to bolezen na epidemiološkem in preprečevalnem področju. Nič manjša ni naloga predavateljev in znanstvenikov, ki bolezen proučujejo. Vse se moramo čutiti povezane v enotno fronto.

Visok krvni pritisk ali – kot mu zdravniki pravimo – hipertenzija že nekaj desetletij ni več pojav, ki bi ga imeli za spremljevalca starosti in arterioskleroze in proti kateremu ne moremo storiti kaj bistvenega. To je ena najpogostnejših in najnevarnejših bolezni odraslega človeka in komplikacije visokega krvnega pritiska so eden najpogostnejših vzrokov smrti.

Visok krvni pritisk je prava epidemija našega časa, ki v primeri z nekdanjimi poteka tiho in potuhnejo daljšo dobo. Prav zato ostane bolezen toliko časa neodkrita. Ker s pravočasnim doslednim zdravljenjem lahko zelo izboljšamo slab naravni izid bolezni, moramo njeno pustošenje vsekakor omejiti oziroma zaustaviti.

Ljudje smo pač takšni, da resno razmislimo o kaki nadlogi šele potem, ko nas začena resno ogrožati. Tako smo se prav gotovo izkazali še nedavno v naši osveščenosti v onesnaženju okolja. Prav bo pa, če se bo naša zavest pri boju proti visokemu krvnemu pritisku prej izkazala in ne bomo napravili enake napake.

Resnost problema označuje dejstvo, da bolezen ogroža vse

starosti, zlasti odrasle moške in vse plasti naše družbe, ter grozi tudi našim mlajšim. S tem preneha biti bolezen samo zdravstveni in znanstveni problem in postane vprašanje vse družbe z resnimi človeškimi in gospodarskimi posledicami. Ko smo posvetili leto 1978 boju proti visokemu krvnemu pritisku, naj to pomeni, da želimo posebej poudariti, kako potrebna je nenehna in široka razvejana dejavnost.

Iz zgodovine

Medtem ko so srce in žile proučevali skozi dve tisočletji, so prve raziskave o krvnem pritisku stare komaj dobrih dvesto let. Dolgo pa ni bila ugotovljena zveza med visokim krvnim pritiskom in drugimi boleznimi. Pomen krvnega pritiska v človeškem organizmu so pravzaprav začeli dojemati in ugotavljati šele ob koncu prejšnjega stoletja. Ob prehodu v naše stoletje je italijanski zdravnik Riva Rocci odkril enostavno nekrvavo metodo za merjenje krvnega pritiska. S tem je odprl pot za študij krvnega pritiska z nezatno zamudo časa in ne da bi bolniku ogrožal zdravje. Metodo je kmalu za tem izpopolnil ruski zdravnik Korotkov.

Pri prvih raziskavah zvišanega krvnega pritiska so zdravniki prišli do zmotnega zaključka, da je nekoliko zvišan krvni pritisk pri odraslem človeku koristen ali celo nujen. Dokončno spoznanje, da sodi zvišan krvni pritisk med bolezni, ki povzročajo možgansko in srčno kap ter odpoved ledvic, je začelo prodirati šele okrog leta 1930. Prvotnim zablodam o

vlogi krvnega pritiska je pripomogla domneva, da je porast pritiska pri otrdelih žilah, kakršne dobimo pri starejših ljudeh, način za prilagoditev tšim arterijam. Tej zmoti je botrovala domneva, da je otrditev žil samostojen, prvobiten pojav. Takemu naziranju je logično sledil sklep, da ima znižanje krvnega pritiska v takih okoliščinah samo škodljive posledice.

Sicer je v tistem času vsekakor šlo le za teoretska razglabljanja, ker zdravniki še niso imeli nobenega zanesljivega in uspešnega zdravila proti visokemu krvnemu pritisku. Pogosto ljudje sprašujejo, od kod nankrat toliko vneme za to bolezen in čemu naj bi bilo potrebno popularizirati vprašanje visokega krvnega pritiska. Nekateri celo podtikajo, da je morda vsa zaskrbljenost pretirana in da je visok krvni pritisk sedaj pač modna bolezen. Bolj resni sprašujejo, ali je res te bolezni toliko več kot svoje dni. Nobena od teh domnev ni pravilna. Kanček resnice je morda le v zadnjem vprašanju. Res pa je, da so zdravniki šele v zadnjih desetletjih spoznali bistvo bolezni in ugotovili zvezo med boleznimi srca, možganov in ledvic na eni ter visokim krvnim pritiskom na drugi strani. Zmotno mnenje, da je visok krvni pritisk samo spremljajoč pojav oziroma samo posledica nekaterih bolezni ali pa staranja, so ovrgle šele novejšje raziskave. Zdaj je nesporno dokazano, da je visok krvni pritisk eden važnejših dejavnikov za nastanek in hitro napredovanje bolezni žil, ki mu pravimo arterioskleroza (zatrdi-

tev žil). Ta pa je kriva za večji del primerov srčnega infarkta, možganske kapi in za mnoge primere odpovedi ledvic. Pravimo, da je visok krvni pritisk eden najvažnejših rizičnih faktorjev (dejavnikov tveganja) za nastanek teh bolezni.

Krvni pritisk – kaj je to?

Vsak ima svoj krvni pritisk, to je pritisk na stene arterij – žil (utripalnic). Pri vsakem srčnem utripu doseže krvni pritisk majhen vrh, ki mu sledi, ko se srce spet razširi, majhen padec. To se zgodi 60 – 80 krat v minuti. Krvni pritisk se spreminja od trenutka do trenutka. Ko spimo ali ko smo mirni, je najnižji. Brž ko se razburimo ali delamo, poraste. Za vzdrževanje pravega pritiska v žilah je potrebno redno delo črpalke – srca. Srce poganja kri po telesu z določeno silo brez večje škode zase. Ko postanejo žile s staranjem trše in manj voljne ter se nekoliko zožijo, poraste v njih upor. Srce premaguje ta nekoliko večji upor z večjim delom.

Zaradi še ne v celoti dognanih vzrokov se pogosto zgodi, da se začnejo žile ožiti že v mladosti, predvsem drobne žile (arteriole). Zmanjša se količina krvi, ki lahko preteče skozi. Proti nevarnosti, da bi tkiva odmrla zaradi pomanjkanja kisika, se samodejno poveča potisna sila srca, ki skuša premostiti oviro. Pride do zvišanja krvnega pritiska; ta porast pa je trajen in velik ter je vzrok za bolezen, proti kateri so danes uprte naše misli. Zvečan upor v žilah je vzrok, da mora srce črpati z vedno večjo silo. Ob tem se srčna mišica postopno zdebela. Srce utegne premagati upor v ceveh do neke meje in le za določen čas. Pri tem se veča. Pravimo, da je razširjeno. Čim večja je ovira, tem večja sila je potrebna za zadostno dovajanje krvi in kisika v tkiva in organe. Postopno pa začne srce pešati in končno opeša.

Naraščanje upora v žilah utegne srce premagovati leta dolgo, ne da bi bolnik imel pri tem kake motnje. Morda se včasih nekoliko zaduha pri večjih naporih. Brž ko začnejo rezervne sile srca popuščati, začne upadati tudi bolnikova zmogljivost za delo: zaduha se že pri majhnih naporih. Pa ne samo to! Ves čas trajanja visokega krvnega pritiska se v žilah odigravajo bolezenske spremembe, ki bi jih lahko imenovali obrabnostne in so posledica delovanja visokega krvnega pritiska na notranjo plast žilne stene.

(nadaljevanje v prihod. št.)

O tem, da je pred Beti težko najti parkirni prostor, smo že pisali. Soferji se znajdejo, kakor vedo in znajo. Tale lastnik fička pa je le malce pretiral, ko je zapeljal kar v sredo zelenice, ki služi okrasu in ne prostoru za parkiranje. Foto: B. Herak

SKLEPI ODBORA

ZA KADRE

Odbor za kadre je sprejel naslednje sklepe. Objavljamo samo najvažnejše. — Sprejmemo predlog delitve za individualno stanovanjsko izgradnjo, in sicer:

- Tovarišici Mirici Kolenac se odobri štipendija na srednji ekonomski šoli Novo mesto, II. letnik.
- Tovarišici Mirici Jakofčič in Mariji Žnidaršič se odobri redna štipendija na srednji ekonomski šoli Črnomelj, I. letnik.
- Tovarišici Tatjani Kralj se

odobri redna štipendija na srednji administrativni šoli Novo mesto, II. letnik.

- Tovarišici Ireni Janžekovič se odobri redna štipendija na srednji tekstilni tehniški šoli Kranj — pletilski oddelek, II. letnik.
- Tovarišica Zdravka Čoraga

TOZD kodranka in volna	130.000 din
TOZD pletilnica	140.000 din
TOZD barvama	50.000 din
TOZD konf. Metlika	360.000 din
TOZD konf. Črnomelj	240.000 din
TOZD konf. Mirna peč	105.000 din
TOZD konf. Dobova	110.000 din
TOZD IC	25.000 din
DSSS	
Skupaj:	1.510.000 din

se sprejme v uk za finomehanika, I. letnik v TOZD konfekcija Metlika.

- Tovarišica Josipa Rehoriča se sprejme v uk za finomehanika, I. letnik v TOZD pletilnica.
- Zaradi prevelikega števila prijav za počitniško prakso po programih šol praviloma ne damo nagrad za počitniško prakso.

Če pa se posamezni praktikant izkaže pri delu in opravlja konkretne delovne naloge, mu naj komisija za medsebojna razmerja v TOZD in DSSS odobri na predlog mentorja ustrezno nagrado:

za SŠ največ 1.100 dinarjev
za ViŠ največ do 1.400 dinarjev.

ROGAŠKA

SLATINA VABI

Rogaška Slatina ponudi dnevno tržišču tisoče steklenic dveh bistveno različnih mineralnih vod:

— DONAT Mg zdravilna, po bogastvu magnezija (1237 miligramov na liter) brez primere v Evropi.

(Ni primerna za mešanje z vini, kajti zaradi velike količine mineralnih snovi vino potemni.)

TEMPEL namizna, prijetnega okusa, odlična za mešanje z vini in drugimi pijačami; vsebuje nadpovprečne količine magnezija (127 mg/l), kalcija in drugih koristnih mineralov.

Obe mineralni vodi iz Rogaške Slatine sta bakteriološko popolnoma čisti!

Dokazano je delovanje magnezijeve naravne, mineralne vode DONAT Mg:

DONAT Mg krepi sposobnost jeter, da nevtralizirajo strupene snovi v organizmu. Pospešuje obnavljanje toksično poškodovanih jeter.

DONAT Mg pospešuje zdravljenje posledic kroničnega alkoholizma.

DONAT Mg uspešno zdravi bolezni žolčnika, kronično vnetje, atonijo in diskinezijo.

DONAT Mg zaradi bogastva magnezija pomirjujoče deluje na živčni sistem. Preventivno deluje proti krčem, ki jih povzročata pomanjkanje magnezija (spazmofilija)!

— Če vas peče zgaga (višek kisline v želodcu): popijte 2 do 3 dl DONATA Mg. Zgaga bo izginila.

— Če imate premalo kisline: popijte 2 do 3 dl DONATA Mg in ugotovili boste, da se je v vašem organizmu hitro vzpostavilo ravnotežje.

— Če imate težave s prebavo, pijte na tešče redno 3 do 8 dl DONATA Mg. Prebava se bo lepo uredila.

— Če imate preveč sladkorja v krvi: pričnite z redno kuro pitja DONATA Mg, in to: 3 dl na tešče, 1 dl pred kosilom, 1 dl pred večerjo. Ta pitna kura naj traja 5 dni. Zatem naj sledi 2-dnevna prekinitev, nato pričnite z novo kuro. Posebno priporočamo DONAT Mg tistim, pri katerih se je pojavila sladkorna bolezen v kasnejših letih (adultni diabetes) in diabetikom s preveliko težo. S pitjem DONATA Mg se sladkor občutno zmanjša.

Prepričajte se sami o uspešnem delovanju mineralne vode DONAT Mg!

Obiščite ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

Bolje preprečiti kakor zdraviti!

Mnogi so šele ob bivanju v Rogaški Slatini odkrili pravo vrednost rogaških vod DONATA Mg in TEMPLA. Vrsta zdravnikov specialistov v zdravilišču ima na razpolago sodobne diagnostične aparate.

Pitje DONATA Mg ne koristi samo bolnikom, temveč tudi zdravim ljudem.

Nikoli ne moremo natančno vedeti, koliko in katerega elementa primanjkuje organizmu.

Zato vsakemu Jugoslovancu priporočamo: kozarec DONATA Mg dnevno. Pišite nam!

Če želite podrobnejša navodila ali nasvete, nam pišite na naslov:

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA
INFORMATIVNI CENTER
DONAT Mg
63250 ROGAŠKA SLATINA

Vaše pismo bodo pozorno proučili in nanj odgovorili naši zdravniki specialisti.

Priloženi kupon vam omogoča koriščenje 10 % popusta na penzijske cene v našem zdravilišču v času od 15. 10. do 20. 12. 1978.

DOBRA

KOMBINACIJA

Današnji čas s svojim hitrim razvojem neusmiljeno dan za dnem terja nova življenja, ki ugašajo na naših cestah v številnih prometnih nesrečah.

Vmes pa predčasno ugašajo življenja tudi zaradi nepričakovanih zahrbtnih bolezni. Še več pa je tistih, ki po preživeli težki nesreči ostanejo prizadeti za vse življenje.

Vprašajmo se, če kdaj pomislimo na to, da grozijo nesreče tudi nam. V kakšni stiski bi se lahko znašli? Hitro se zavemo, da ne smemo prezreti potrebe po življenjskem in dodatnem nezgodnem zavarovanju. Tako zavarovanje lahko sklenemo pri Zavarovalni skupnosti Triglav, Dolenjski območni skupnosti Novo mesto.

Predstavniki te zavarovalne

skupnosti se bodo oglasili tudi v naši delovni organizaciji in zaželeno je, da se vsakdo, ki še ni življenjsko zavarovan, čimprej zavaruje. Naj vam predstavimo primer takega zavarovanja:

Za din 200,00 din mesečne premije ima delavec naše stroke naslednje zavarovalne vsote:

1. din 22.936,00 za primer doživetja ali naravne smrti
2. din 42.000,00 za primer nezgodne smrti
3. din 84.000,00 za primer 100 % invalidnosti
4. din 2.294,00 za primer smrti vsakega otroka.

Glavnica pod št. 1 se po izteku desetletne zavarovalne dobe poviša za vsakoletne bilančne presežke. To pomeni, da je zavarovanje obenem tudi močno obrestovana hranilna vloga. Zavarovanci prejemajo sedaj nad 50 % presežkov na dogovorjeno zavarovalno glavnico. V primeru nezgodne smrti se izplača zavarovalni vsoti pod št. 1 in 2 skupaj.

Tako je življenjsko zavarovanje najugodnejša kombinacija osebne zavarovanja in hranilne vloge, kar je za vsakega posameznika, kakor tudi za skupnost, velikega pomena. M. K.

KK NOVO MESTO: KK METLIKA 110 : 85 (48:43)

V odločilni tekmi za zmagovalca Dolenjske košarkarske lige so že drugič zmagali Novomeščani. Tokrat nekoliko lažje kot v prvem srečanju v Metliki. Domačini niso bili zadovoljni s sojenjem Šventa in Campe iz Novega mesta, ki sta odločala pristransko in nekorektno.

Novo mesto: Zupanc 4, Bajt 25, Cerkovnik 12, Munič 21,

Fujs 10, Kovačević 8, Kren 10, Radak 2, Beg 2, Župevc 15.

Metlika: Gršič 7, Badovinac 4, Kremesec 4, Nemanič 10, Ivičič 2, Medek 52. Pri Metličanih tokrat nista igrala Švinger in Gerbec, poškodovan pa je bil Željko Vergot, ki je takšen tudi igral.

KK METLIKA: KK MIRNA 104 : 70 (54 : 30)

V zadnji tekmi na svojem igrišču so dosegli metliški košarkarji visoko zmago in so navdušili gledalce. Trener Šurbat je dal tokrat priložnost vsem igralcem in je bil lahko zadovoljen.

Vezilo, glasilo DO Beti in Komet ureja uredniški odbor: Toni Gašperič (glavni in odgovorni urednik), Slobodanka Videtič, Dragica Nenadič, Desimir Milovanović, Cveto Rus, Zdenka Jarnjevič, Viktor Kozjan, Jože Gerkišič, Tone Omerzel, Ivica Rajgelj, Jožica Čigič, Zdenka Gerkišič, Branko Herak, Milena Pavuna, Zvonka Gorenc, Sonja Zorc, Marjetka Žele, Milka Mavrin, Dalibor Hrste, Vera Kostelec, Martina Jakofčič, Ivan Bordarič in Irena Kostevc. Tehnična urednika: Dušan Pezelj in Janez Pezelj. Vezilo izhaja v nakladi 2100 izvodov, in sicer enkrat na mesec. Priprava in stavek: ČZP Dolenjski list, Novo mesto, tisk: Knjigotisk, Novo mesto. Naslov izdajatelja: Beti, Tovarniška 2, Metlika.

Metlika: Vergot T. 2, Gršič 5, Janjac, Vergot Ž. 8, Badovinac 2, Švinger 15, Nemanič 5, Ivičič 10, Medek 56.

Mirna: Silvester 7, Gračan 8, Mam 2, Podržaj 34, Kralj 11, Mervar 4, Železnik 2.

DOLENJSKA LIGA

Končan je prvi del dolenjske košarkarske lige, v kateri je nastopalo tudi košarkarsko mo-

štvo Metlike. Z njihovo igro smo lahko zadovoljni, čeprav je res tudi to, da bi bil lahko rezultat boljši.

LESTVICA:

1. Novo mesto	9	9	0	+244
2. Metlika	9	7	2	+200
3. Straža	9	5	4	+85

Bela krajina je imela poleg Metlike v ligi še Semič, ki je pristal na sedmem mestu.

NK APRETER: NK BARVAR 8 : 4 (4 : 3)

V TOZD barvarna se nadaljujejo športna srečanja delavcev suhe in mokre apreture. Že tretja tekma v malem nogometu je bila tokrat odigrana v sklopu sindikalnega izleta na Jurovskem Brodu. Na tekmi so bili prisotni skoraj vsi delavci, tako da navijanja ni manjkalo.

TURNIR METLIKA 78

Nogometni klub Mladost iz Metlike je letos prvič organiziral turnir v malem nogometu, ki naj bi postal tradicionalen. Tekme so igrali na Pungartu, zmagala pa je ekipa Mladinskega kluba. Mladi so turnir zelo dobro organizirali, zmagovalci ter drugo uvrščena ekipa so pre-

jeli pokale in diplome. Rezultati: Mladost: Slamna vas 2 : 2, Mladost : Mladinski klub 6 : 6, Slamna vas : Mladinski klub 3 : 5. Končni vrstni red pa je takšen: 1. Mladinski klub, 2. Mladost, 3. Slamna vas.

STEVICA MEDEK

TEKMOVALNI SISTEM 78/79

V slovenski košarki je prišlo do reorganizacije tekmovanj. Skupščina košarkarske zveze v Ljubljani je določila tekmovalni sistem v slovenski ligi. Vsa moštva so razvrstili v pet skupin po pet moštev. Zmagovalec in drugo uvrščena ekipa se avtomatično vključita v „super ligo“, a ostala moštva bodo igrala v dveh drugih ligah: v vzhodni in zahodni. Zmagovalec „super lige“ se plasira v drugo zvezno ligo v naslednji tekmovalni sezoni.

V ta sistem tekmovanja je vključena tudi Metlika, in sicer v skupino A. Nasprotniki niso tako lahki in morali bomo biti vsaj drugi, če bomo hoteli igrati v „super ligo“, kjer bodo še: Novo mesto, Trnovo, Žalec, Slovenske Konjice.

Predtekmovalni del bomo pričeli 28. 10, finalni del tekmovanja pa bo 27. 1. 1979, končal pa naj bi se 28. aprila prihodnje leto. Predpisi tekmovanja pa so naslednji: v ekipi lahko nastopijo samo trije igralci, starejši od petindvajset let, ekipa mora trenirati najmanj pet mladincev, mlajših od osemnajst let, trener pa mora imeti licenco. Vsako moštvo mora imeti izdelan program dela, trenirati pa mora najmanj petkrat tedensko.

STEVICA MEDEK

Tovariš Bevc, vodja TOZD iz Mirne peči in tovariš Tone Penič, sofer, sta peljala počitniško hišico na morje. Med potjo jima je odletelo kolo na prikolicci, kar pa sta opazila šele tik pred ciljem.

„Lahko sva srečna,“ je komentiral nezgodo Tone Bevc, „lahko sva srečna, da nama manjka kolo na prikolicci. Le pomisli, koliko je ljudi, ki jim manjkajo kolesa v glavi.“

Ko pridejo v našo delovno organizacijo poslovni prijatelji iz tujine, pokliče vratar prevajalko.

Takole je bilo: Vratar: „Tovarišica, pri meni je nekdo, ki govori francosko.“

Tovarišica je odhlačala k vratarju, vprašala tuji obraz v francoščini, koga želi, mu zaželela dober dan in podobno.

Tuji obraz jo je debelo gledal, potem pa vprašal: „Kuga pa je z vam, gospodična?“

Turistična sezona je na višini. Do tega sklepa je prišel Betko, ko je videl na blagajni obračune potnih nalogov tovarišev iz pisarn.

Načela: „Pravega človeka na pravo mesto“ ne uresničujemo dosledno. Direktor Vzgojno varstvenega zavoda z Doba pri Mirni je namreč Betku povedal, da kapacitete njihovih celic niso docela zasedene.

Betko ima besedo

zanj, da mu nudijo celo brezplačne generalke. So to očimi, oskrbniki, mačehe delavskega razreda ali morda njegove pijavke? Le kje so dobili toliko perja za krila, ki so jih ponesla tako visoko nad delavca, da ga v svojih načrtovanih velikokrat podcenjujejo.

Kam plovemo? je napisal Fran Ksaver Meško.